

עלולים על אותו שלחן, ומתעטר (ומוזמן) לפני המלך בקדוש. משקע שבחות זה שלחן אשר לפני ה', שפתח עטר (מזודמן) לפני הקדוש ברוך הוא. שלחנו של אדם עומד לטהר את האדם מכל חטאיו. אשרי הוא מי שלאלה השננים עומדים על שלחנו - דברי תורה, ומלח לעניהם. מאותו שלחן.

בשגעים אותו שלחן מלפני ואחו אדם, שני מלכים קדושים מזודגנים לשם, אחד מימין ואחד משמאלי. אחד אומר: זהו שלחן של הפלך הקדוש שפלוני מסדר לפניו, מסדר יהיה פמ"ד השלחן הזה בברכות עליונות, ושם משותה עליונה הקדוש פריך הוא ישירה עליו. ואחד אומר: זהו שלחן של הפלך הקדוש שפלוני מסדר לפניו, זה שלחן שעליונות ותחתונות יברכו אותו, מסדר יהיה שלחן זה לפני עתיק העמים בועלם הזה ובועלם הבא. רבי אבא, בשהיי מעלים את שלחן מלפניו, היה מכפה אותו והיה אומר: שלקו שלחן זה בצעירותו, שלא יהיה בכובשה לפני שלוחתי הפלך. שלחן שאדם זוכה לו לעולם הבא, וזוכה לו למזון של העולם הזה, ומזוכה אותו להודיע לטוב לפני עתיק העמים, ומזוכה אותו להטוסף עם גידל במקום שארך. אשריו חלקו של אותו אדם בעולם הזה ובועלם הבא.

רבי יעקב אמר, פתוב (שמואל א) ויהי כל יודעו כי כל יורדו מאמול שלשם וגוי, הגם שאל בונבים. וכי שאל בחר ה' מקדם לבן קיה, שבחות הראותם אשר בחר בו ה'. לא כתוב אשר בחר בו, אלא אשר בחר

הוא. וכל אינון מלין דאוריתא דאתמר עלייה, סליקין על ההוא פתורא, ואתעטר (ס"א ואתעטר) קמי מלפआ קדישא. משמע דכתיב זה השלחן אשר לפני יי' דאתעטר (ס"א ואתעטר) קמי קדשא בריה הוא. שלחן דבר נש, קיימת לדבאה ליה לבר נש, מכל חובוי. זפאה איה, מאן דאלין תריין קיימין על פתוריה. ملي דאוריתא. וחולקא למספנין, מההוא שלחן. בד סליקין ההוא פתורא מקמיה דבר נש, תריין מלacky קדישין איזדמן פון, חד מימינא, וחד משמאלי. חד אמר דא איהו שלחן דמלפआ קדישא, דפלניה קא מסדר קמייה, מסדר יהא תדר פתורא דא, בברקאנ עלאין, ומשחא ורבו עלאה, קדשא בריה הוא ישרי עלי. וחד אמר, דא איהו שלחן דמלפआ קדישא, דפלניה קא מסדר קמייה, דא פתורא די עלאי ותתאי יברכו ליה, מסדר יהא הא פתורא קמי עתיק יומין, בהאי עלמא, ובעלמא דאתמי.

רבי אבא, בד הוה סליקין פתורא מקמיה, הוה חפי ליה, והוה אמר סליקינו האי פתורא בצדינו, שלא יהא בכתופא קמי שלוחתי מלפआ. שלחן דבר נש זכי ליה לעלמא דאתמי, זכי ליה למזונא דהאי עלמא, זכי ליה לאשთמודע לטיב קמי עתיק יומין, זכי ליה לאתספסא חילא ורבו באתר דאטטריך. זפאה איהו חולקיה דההוא בר נש, בהאי עלמא ובעלמא דאתמי.

רבי יעקב אמר, כתיב (שמואל א) ויהי כל יודעו מאמול שלשם וגוי, הגם שאול בונבים. וכי שאל בחר יי' מקדמת דנא הוה, דכתיב, (שמואל א) הראותם אשר בחר בו יי', אשר בחר בו לא כתיב, אלא אשר בחר